

LES NOTES DE COLORS

En una casa remota, molt lluny d'aquí. Hi vivia una noia que es deia Tala i vivia feliç. A ella li apassionava la pintura i la música, però ella feia un art que ningú entenia. Creava personatges massa esbojarrats i cançons amb paraules estranyes. Total, que el seu art era estrany.

Una nit es va estirar en el llit pensant amb la seva última obra. Li deia **Posta de sol** que representava les seves obres que no entenia ningú. Estava tot a contrallum i la llum amagava les figures. Va pensar que hauria de canviar el seu estil d'art i canviar l'angle de la llum, però...es va adonar que l'únic que necessitava el seu art era moviment i vida. Havia d'entrar a dins de les pintures. La Tala va intentar entrar a dins de les pintures de totes les maneres però no va poder. Un dia que la Tala estava a punt d'anar a dormir va desitjar que pogués entrar a dins de les pintures i quan, per fi es va adormir la Tala va ser transportada en un lloc molt estrany però familiar i la Tala no sabia si era un somni o no fins que es va adonar que estava dins d'una de les seves pintures: **El circ de la llum**, estava ple de pallasos, equilibristes i animals. Però tot estava quiet (perquè era una pintura) Semblava que no hi hagués temps, excepte per un personatge molt curiós amb capa, antifaç i barret. La Tala només de veure'l ja sabia qui era -ets l'amo del circ- va dir la Tala. -Efectivament- va respondre l'amo del circ.

-Per què tu no estàs congelat?- va preguntar la Tala.

-Doncs perquè jo tinc la música del circ i la pintura.

-La música del circ?- va tornar a preguntar. I per què els altres no la senten ni jo tampoc?-va preguntar per tercera vegada la Tala.

-Tu no ets d'aquesta pintura i els altres no els vas pintar amb la música i alegria que em vas pintar tu a mi-va dir l'amo del circ.

De cop la Tala va ser transportada en un altre lloc molt estrany, i sí era un altre quadre de la Tala **La ciutat musical**. A la Tala li va costar reconèixer on era, però va tardar pocs segons en sentir una música, va anar ràpidament en el lloc on

s'originava la música i va veure una cercavila. Només hi havien instruments sense cap persona que els toqués! Tampoc hi havia cap persona pel voltant, la Tala s'hi va acostar als instruments. Es van sorprendre de veure una persona i van començar a fer voltes el voltant de la Tala. Però de cop la Tala va ser transportada a més i més llocs de totes les seves pintures més recents però no es movia res, i al cap d'un temps es va despertar. NO! Ho va pensar molt, es va aixecar del llit ràpidament, va agafar la seva guitarra i va posar totes les seves pintures davant seu i va començar a tocar la guitarra amb tot el seu amor i alegria. D'allà van sortir notes que anaven a dins dels seus quadres. Eren notes de tots els colors possibles i els quadres de la Tala es van omplir de música, que van fer que tinguessin vida! Els personatges de les pintures es van començar a moure i a ballar.

Per fi el seu art era increïble en un nou angle a la Tala li encantava el seu art tal i com era. Ella volia que la gent disfrutés del seu art, i va convèncer més d'una persona perquè el seu art estigués en un museu. La gent venia a totes hores del dia i la nit a les persones els hi encanta l'art ballarí de la Tala! Per fi la gent ho entenia. I el museu es va passar a dir: L'art musical de la Tala. Pintura per aquí, pintura per allà i més pintura... aquesta historia ja està muda.

FI

GXZ

